

Fig. 244. Vg 147. Slöta sn, kyrkan.
Efter teckning av Ljunggren i F m 26 a.

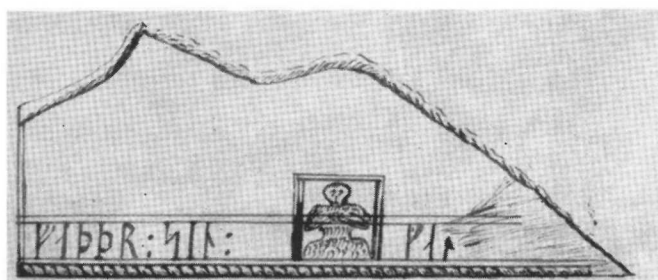

Fig. 245. Vg 147. Slöta sn, kyrkan.
Efter teckning av Ljunggren i Fullständig Bautil.

Runstensfragmentet är nu försvunnet och har förgäves efterforskats. Th. Ljunggren beskriver det som »Sönderslagen Runsten, funnen i kyrkobalken i Slöta 1787, då sten däraf togs till Kyrkobyggnaden» (*Fullständig Bautil*). I M 98: 1 noterar han, att fragmentet »blifvit lagt i kyrkomuren». G. Brusewitz sökte det 1862 förgäves.

»Sandsten» (enligt Ljunggren). Om stenens storlek finnes intet antecknat i källorna.

Inskrift (enligt Ljunggrens teckning i *Fullständig Bautil*):

... faþþr : sin : [bild] gan ...
5 10

... faður sinn ...

»... sin fader ...»

Till läsningen: Sk efter 5 r finns ej utsatt på teckningen i KB F m 26 a; däremot finns sk i form av två punkter före 1 f och 9 g.

148. Slöta sn, kyrkan.

Litteratur: B 999, L 1561. J. Peringskiöld, *Monumenta* 9, bl. 67; J. G. Liljegren, *Runlära* (1832), s. 148; G. Brusewitz, *Westergötland* 1862, s. 111 (ATA); *Handlingar* 1935 i ATA; S. Gardell, *Gravmonument från Sveriges medeltid* I (1937, rev. 1945), nr 662.

Avbildningar: U. Christofersson, bläckteckning 1687 (i KB F 1 7 a, bl. 25), träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 999).

Runstensfragmentet är nu försvunnet och har förgäves efterforskats. Enligt U. Christofersson 1687 skulle det finnas »I Slöta wapnhuus». G. Brusewitz' sökande efter stenen 1862 blev resultatlöst.

Material och storlek anges icke i källorna, men att döma av bilden i *Bautil* har fragmentets längd varit c:a 1,20 m. och bredd c:a 0,50 m. Inskriften fyller på bilden två parallella slingor på ömse sidor om det ornamentala korsets stam. Början av inskriften innehåller nedan redovisade runföljd; resten utgöres av en mängd runtecken, som icke ge någon mening och helt visst i många fall äro missuppfattade.

Inskrift (enligt Christoferssons teckning):

... ri : sten ... sun ...
5

... [gæ]ra(?) sten ... sun ...

»... (lät) göra(?) (denna) sten (efter ..., sin) son ...»

Fig. 246. Vg 148. Slöta sn, kyrkan.
Efter teckning av Christofersson.

Fig. 247. Vg 148. Slöta sn, kyrkan.
Efter träsnitt i Peringskiölds Monumenta (B 999).

149. Vartofta-Åsaka sn, Åsakatorp. Tidigare vid Grännarp, Vårkumla sn.

Pl. 120.

Litteratur: L 1359, T 103. O. Sundholm, Anteckning i Sundholmska saml. 95–96 (Stifts- och Landsbibl., Skara); M. H. Hultin, Reseberättelse (odat., 1850-talet?, ATA); C. J. Ljungström, Redvägs härad (1861), s. 34, Vartofta härad och staden Falköping (1877), s. 79; L. Kinberg i VFT 1: 2, s. 17 f. (1869, nytr. 1938); H. Jungner, Gudinnan Frigg och Als härad (1922), s. 326 noten; Fornminnesinventering 1928 (ATA); O. Sjögren, Sverige 4 (1933), s. 367, 372; Handlingar 1935 i ATA.

Äldre avbildningar: Sundholm, bläckskiss (i a.a.); teckning av okänd (i J. G. Liljegren, Fullständig Bautil, ATA); J. A. Elfman, blyertsteckning (VFA); S. Welin, tuschteckning (VFA), träsnitt (i T 103).

Runstenen, av vilken endast nedre delen är känd och i behåll, står nu rest på Jungfrukullen 700 m. S om Vartofta-Åsaka kyrka och 150 m. NNV om Åsakatorp, 15 m. Ö om landsvägen till Kyrkeslätt.

I prosten O. Sundholms beskrivning över Vartofta-Åsaka från början av 1800-talet meddelas följande angående stenen: »Af Runskrifter skulle denna Församling icke kunna upvisa något Exempel, om ej för et par år sedan en afbruten Runsten blifvit flyttad från Frälse Hemmanet Grännarp i Vårkumla Sockn, der han tjent til Häll utan för en Stalldörr, til Säteriet Torp. Stenen som nu är uprest på en kulle, uti detta Säteriets Norra Gärde, har varit väl ristad; men tiden eller Våldsverkarens hand har ej lämnat oss mer än denna ofullständiga figur och inscription.» Vidare har J. G. Liljegren på en teckning i *Fullständig Bautil*

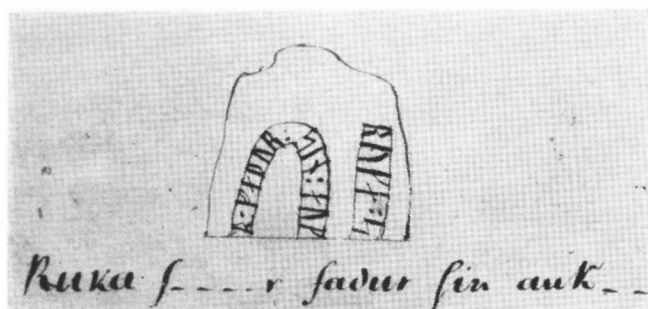

Fig. 248. Vg 149. Vartofta-Åsaka sn, Åsakatorp.
Efter teckning av Sundholm.

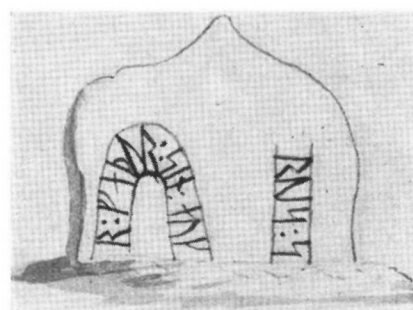

Fig. 249. Vg 149. Vartofta-Åsaka sn, Åsakatorp. Efter teckning i Fullständig Bautil.